

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΟΜΜΟΣΥΝΑΓΗ	
Αριθ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	3320
Ημερομηνία καταβολής	6.10.14

Ερώτηση

Προς τον κ. Υπουργό Υγείας

Θέμα: Υποχρεωτική απομάκρυνση γονέων από ανήλικα τέκνα σε νοσοκομεία

Καθημερινά εμφανίζονται ολοένα και περισσότερα κρούσματα απομάκρυνσης των γονέων από τα ανήλικα τέκνα τους, την επιμέλεια των οποίων ασκούν, από χώρους δημόσιων νοσοκομείων αλλά και ιδιωτικών κλινικών, κατά τη διενέργεια ιατρικών πράξεων, όπως φλεβοκαθετηριασμός, ουροκαθετηριασμός, παρακεντήσεις, πλύσεις στομάχου κλπ. Πολλοί εξ αυτών έχουν ήδη προσφύγει με καταγγελίες προς το Υπουργείο Υγείας και συγκεκριμένα προς την Αυτοτελή Υπηρεσία Προστασίας Δικαιωμάτων Ασθενών, αλλά και προς τον Συνήγορο του Πολίτη, ζητώντας την έκδοση γνωμοδότησης – εισήγησης αναφορικά με το αν αυτή η απομάκρυνσή τους είναι σύνηθες ή όχι.

Δυστυχώς στα Νοσοκομεία, οι θεράποντες ιατροί ακολουθούν την πρακτική της απομάκρυνσης, παρά το γεγονός ότι δεν υφίστανται σχετικοί κανονισμοί και ενάντια στην ισχύουσα διεθνή και ελληνική νομοθεσία, χωρίς να τους αποδίδονται ποινικές ευθύνες.

Ταυτόχρονα, παρατηρείται το φαινόμενο ιατροί να απέχουν των καθηκόντων τους και να αρνούνται τις ενδεδειγμένες ιατρικές ενέργειες προς ανηλίκους, όταν οι γονείς δεν συναινούν στην απομάκρυνση.

Επί των ανωτέρω καταγγελιών, η Αυτοτελής Υπηρεσία Προστασίας Δικαιωμάτων Ασθενών, απηύθυνε ερώτημα προς το Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας, προκειμένου αυτό να γνωμοδοτήσει για το σύννομο της απομάκρυνσης κατά τη διενέργεια ιατρικών πράξεων και ο Συνήγορος του Πολίτη, με την υπ' αριθμ. 185413/44361/2014 εισήγησή του προς το ΚΕΣΥ αναφέρει ξεκάθαρα ότι η επιλογή της πρακτικής να παρίστανται οι γονείς και οι κηδεμόνες κατά την παροχή ιατρικής φροντίδας σε ανήλικο, προβλέπεται σαφώς από τα άρθρα 3, 9 και 23 της Διεθνούς Σύμβασης για τα δικαιώματα του, από το Άρθρο 5 του Συντάγματος για τον σεβασμό στην προσωπική ελευθερία και υγεία του ατόμου και κατ' επέκταση στην προστασία της αξίας του ασθενούς, από θεμελιώδεις αρχές των άρθρων 2 (αξιοπρέπεια του ανθρώπου), 21 (σεβασμό στο απόλυτο δικαίωμα στην ανηλικότητα και το θεσμό της οικογένειας) και 25 (αρχή αναλογικότητας κ τριτενέργεια) του Συντάγματος αλλά και τέλος από τις διατάξεις του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας (Ν. 3418/2005 αρ. 4, 8 επ.) και του ν. 2017/1992 αρ. 47 «Δικαιώματα του Νοσοκομειακού Ασθενούς».

Κατόπιν των ανωτέρω παραβιάζεται σαφώς η νομοθεσία και δεν επιβάλλονται οι προβλεπόμενες κυρώσεις, ποινικού, διοικητικού-πειθαρχικού και αστικού χαρακτήρα. Παρατηρήθηκε μάλιστα το φαινόμενο, Διοικήσεις Κρατικών Νοσοκομείων να εκδίδουν αυτοβούλως αποφάσεις, τις οποίες στη συνέχεια θυροκολλούν στα εξωτερικά ιατρεία των Παιδιατρικών Τμημάτων, με τις οποίες ανακοινώνουν στους γονείς ότι δεν επιτρέπεται η παρουσία τους κατά τη διενέργεια ιατρικής πράξης. Συνέπεια του γεγονότος αυτού, που δυστυχώς ακμάζει το τελευταίο διάστημα, οι τελευταίοι καθίστανται ανενεργοί πολίτες, μη δυνάμενοι να ασκήσουν θεμελιώδη συνταγματικά τους δικαιώματα και κυρίως τα δικαιώματα των ανήλικων τέκνων τους. Οι αποφάσεις αυτές των Νοσοκομείων ουσιαστικά τείνουν να εξομοιώνονται με αφαίρεση της δυνατότητας άσκησης της ίδιας της γονικής μέριμνας και της επιμέλειας των ανήλικων τέκνων από τους γονείς και κηδεμόνες, κάτι που είναι σύνηθες μόνον κατόπιν εκδόσεως Δικαστικής Απόφασης των αρμόδιων Ελληνικών Δικαστηρίων. Αντίθετα, όταν ιατροί αρνούνται να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους, για τον προαναφερθέντα λόγο, υφίσταται παράβαση του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας.

Κατόπιν τούτων,

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός

1. Σε ποιες ενέργειες έχει προβεί κατόπιν των αιτημάτων που υποβλήθηκαν από την Αυτοτελή Υπηρεσία Δικαιωμάτων Ασθενούς αλλά και από την Ανεξάρτητη Αρχή του Συνηγόρου του Πολίτη;
2. Ποια μέτρα σκοπεύει να λάβει, ώστε να μη λαμβάνονται αυτοβούλως αποφάσεις από τις εκάστοτε διοικήσεις νοσοκομείων, οι οποίες είναι και παράνομες και δε φέρουν επί της ουσίας καμιά νομική συνέπεια σε μη τήρησή τους;
3. Ποιες είναι οι ποινικές αλλά και οι πειθαρχικές ευθύνες που προκύπτουν για ιατρούς οι οποίοι αρνούνται να προβούν σε ιατρικώς ενδεδειγμένη πράξη, όταν οι γονείς αρνούνται να αποχωριστούν το ανήλικο τέκνο τους.

Η ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Γιαννακάκη